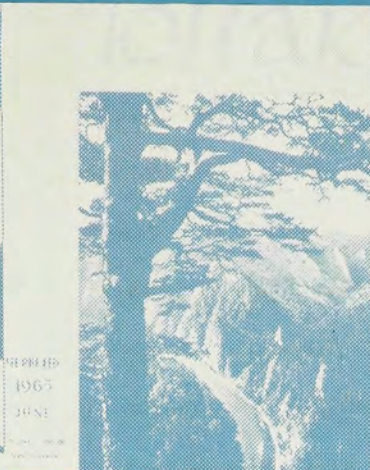

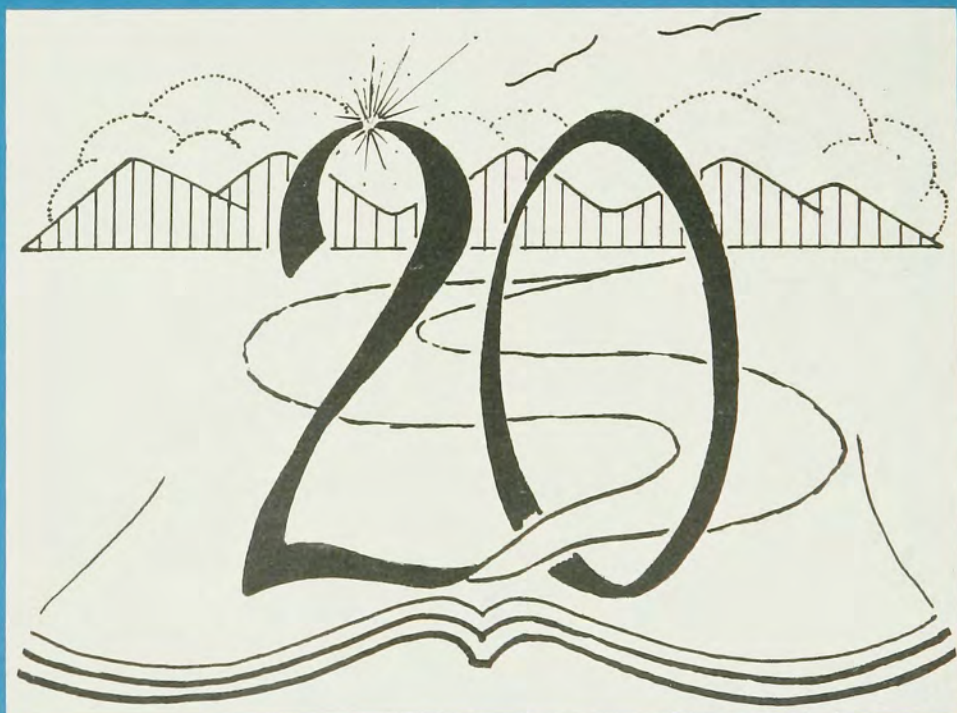

СІЧЕНЬ-JANUARY

1983

ЮНАК

ПРИГАДКА ЩОДО ПЕРЕДПЛАТ ПЛАСТОВИХ ЖУРНАЛІВ

ПРИГАДУЄМО УСІМ НАШИМ ПЕРЕДПЛАТНИКАМ, що згідно з постановою, прийнятою на VII-их і potwierдженою на VIII-их ЗБОРАХ КУПО, поодинокі КПСтаршини відповідають за кожнорічне переслання точних адрес і за збирання передплат за пластові журнали від свого членства.

Усі члени пластових станиць зобов'язані вплатити передплати у своїх станицях до кінця лютого кожного року. Станичні референти пластових журналів пересилають зібрані в плати на початку березня до своєї КПСтаршини, а КПСтаршини до 15 березня зобов'язані вплатити загальну суму, відповідно до числа передплатників, яких вони подали на пересланих списках.

Цю нову систему збирання передплат впроваджено з думкою, щоб КПСтаршини мали евіденцію передплатників зі свого терену, а теж, щоб зменшити адміністративні кошти й виелімінувати хронічних довжників.

ПОДБАЙМО УСІ ПРО СВОЄЧАСНЕ ВИКОНАННЯ ЦІЄЇ ПОСТАНОВИ, БО ДО ЦЬОГО ЗОБОВ'ЯЗАЛИСЬ У НАШОМУ ІМЕНІ УПОВНОВАЖЕНІ НАМИ ДЕЛЕГАТИ НА ЗБОРАХ КУПО.

Пластуни-самітники повинні пересилати належності за журнали до КПС, а нечлени Пласту вплачують передплати прямо до адміністрації.

Згідно з вищезгаданою постановою адміністрація має доручення **здержати висилку журналів ТИМ, ЩО В НАЗНАЧЕНОМУ РЕЧЕНЦІ НЕ ВПЛАТЯТЬ ПЕРЕДПЛАТ.**

ПРОСИМО УСІХ ДОКЛАСТИ СТАРАНЬ, ЩОБ ТОЧНИМ ВПЛАЧЕННЯМ ПЕРЕДПЛАТ І ДАТКАМИ НА ВИДАВНИЧИЙ ФОНД СКРІПИТИ ФІНАНСОВУ БАЗУ ПЛАСТОВОГО ВИДАВНИЦТВА.

АДМІНІСТРАЦІЯ ПЛАСТОВОГО ВИДАВНИЦТВА

УВАГА! УВАГА!

Усіх тих, що надсилають до "Юнака", "Готуйсь" і "Пл. Шлях" будьякі інформації та світлини чи дописи, дуже просимо подати повне ім'я та прізвище особи, що до неї стосується дана інформація, курінну приналежність, місце замешкання, дату, коли дана подія заіснувала тощо. Світлини просимо завжди підписати на звороті чи іншим способом зазначити до кого і чого вона відноситься.

Посилаючи світлини для поміщення, вибирайте чорно-білі та ті з кольорових, які мають чіткі контрасти.
Редакція

ПОМОЖІТЬ НАМ зробити "добре діло" і перешліть дарункову передплату

для зразкових, але незаможних юнаків та юначок, особливо з європейських та південно-американських країн. Вони бажали б дістати та читати «Юнака», але самі не можуть собі його передплатити.

Адміністрація

ПЛАСТОВА КРЕДИТИВКА в Торонті

на корисних умовах

- дає **ПОЗИКИ** та
- **приймає ОЩАДНОСТІ.**
- Пластова Кредитівка міститься у Пластовому Домі в Торонті.
- **Урядові години:**
вівторок і четвер 7-9 вечора,
субота 2-4 по пол.

**Plast (Toronto) Credit Union Ltd.,
2199 Bloor St. West, Toronto 21, Ont.
Phone: 769-9998**

**Пластуни і Пластунки в Торонті!
СКЛАДАЙТЕ
СВОЇ ОЩАДНОСТІ
у Пластовій Кредитівці!**

РІЧНА ПЕРЕДПЛАТА "ЮНАКА" ВІД 1 СІЧНЯ 1981 р.:

**КАНАДА — \$15.00, УСІ ІНШІ КРАЇНИ —
15.00 америнанських доларів.**

Ціна одного прим. — \$1.50.

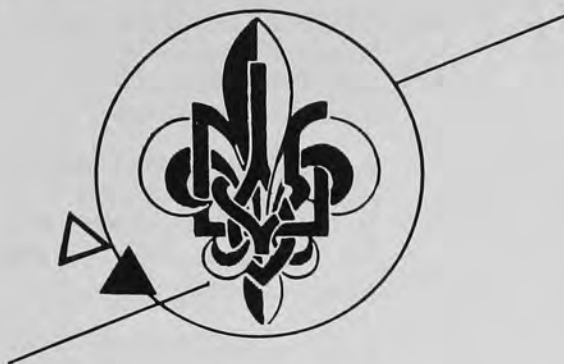
YUNAK — a Ukrainian Monthly Magazine, published by PLAST, Ukrainian Youth Ass'n, 2199 Bloor St. West, Toronto, Ont. **M6S 1N2, Canada** Tel.: (416) 769-7855

АДРЕСА АДМІНІСТРАЦІЇ YUNAK MAGAZINE 2199 Bloor St. West, Toronto, Ont. **M6S 1N2, Canada**

АДРЕСА РЕДАКЦІЇ Mrs. Olha Kuzmowycz, 221 Fire Island Avenue, Babylon, N. Y. 11702, U.S.A.

SECOND CLASS REGISTRATION NUMBER 2185

"Юнан" — журнал пластового юнацтва.
Появляється 10 чисел у році
Видає Головна Пластова Булава.

З М І С Т

2 Запалюємо Свят-вечірню свічку	ГПБулава
Свіже сіно, ясла кленові (поезія)	О. Стефанович
3 До "359" (Розстріляним під Базаром)	Б. Лепкий
Занлин до всіх пластунів у Вільному світі	ГПБулава
4 "Будьте здорові з колядою!"	За "Шляхом" Г.Л.Н.
Різдвяні та Новорічні побажання	Зібрав Дядько Тарас
Добрий вечір тобі (щедрівка)	**
5 З гаври Старого Вовка	Старий Вовк
6 Двадцять років	О. Кузьмович
Різдвяні та Новорічні побажання	Зібрав Дядько Тарас
7 Від Різдва до Йордану-Водохрища	М. Пиріг
8 Походження назв місяців	За ВДЗЮ
9 Колядники ідуть...	Л. Ю.
10 Сучасні визначні українці: Степан Подборський	О. К.
11 Зоя Добродія — руська княжна лікарка Лада Онишневич	
12 "Готуйсь до таборів",	Д. Чуб
У Маланчин Вечір	Л. Лисак
13 Пластова освіта	Д. Яців
Молоде перо	
14 Новорічна несподіванка	Т. Рижнів
15 Сльози радості	О. Налитян
Уява	А. Грицан
16 ЮМПЗ-1982 у знімках	
17 Куток магічних штук Чорнокнижника	
з Чорногори	Старий Вовк
18 Різне та цікаве: Історія Ведмедина "Тедді бер"	**
19 Хроніка	
22 Оголошення, Побажання з Різдвом і Новим Роком	
24 Список датків на прес-фонд, Замість квітів на могили	

● **Ілюстратори цього числа:** Петро Андрусів, Тит Геврик, Дарія Даревич, Мирон Левицький, І. Піп.

● **На обкладинці:** Графіна: 20-річчя "Юнана"
 ст. пл. Олі Стасюк.

Редагус колегія.

Головний редактор:

пл. сен. Ольга Кузьмович

Члени редакційної колегії:

пл. сен. Дора Горбачевська

пл. сен. Юрій Данилів

ст. пл. Роман Ващук

пл. сен. Тоня Горохович

ст. пл. Олесь Кузишин

ст. пл. Всеволод Онишневич

пл. сен. Олександр Юзенів.

● Усі редакційні матеріали слід слати на адресу головного редактора.

● Редакція застерігає право виправляти мову, як теж снорочувати й виправляти одержані матеріали згідно з пластовою термінологією, пластовими виховними напрямними та вимогами юнацького віку читачів.

ЮНАК

СІЧЕНЬ 1983

Ч. 1 (230) РІК XXI

Інтернаціональне стандартно-серійне число

0044-1384

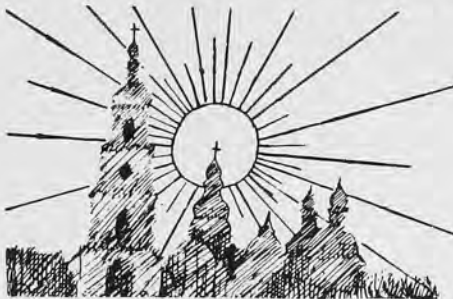
ЗАПАЛЮЄМО СВЯТВЕЧІРНЮ СВИЧЕЧКУ!

Пригадуємо усім пластунам і пластункам, розсипаним по п'яти континентах світу, що цього року, як і минулими роками, знову всі символічно "зустрічаємося" 6-го січня (о год. 5-тій по пол. східньо-європейського часу), коли в Україні сходить перша зірка, запалюючи Святвечірню Свічечку. У США і Канаді (східне побережжя) о год. 10 вранці.

У хвилині запалення цієї свічечки, поодинокі чи у пластовому гурті, з'єднаймося думками і бажаннями з усіма близькими та далекими — родиною та друзями та поздоровімо їх із цим великим Святом.

ХРИСТОС РОДИВСЯ! СКОБ!

Головна Пластова Булава

НАЧАЛЬНОМУ ПЛАСТУНОВІ — ПЛ. СЕН ЮРІЄВІ СТАРОСОЛЬСЬКОМУ,
ГОЛОВНІЙ ПЛАСТОВІЙ РАДІ, ГОЛОВНІЙ ПЛАСТОВІЙ БУЛАВІ,
КРАЙОВИМ ПЛАСТОВИМ РАДАМ І КРАЙОВИМ СТАРШИНАМ,
СТАНИЧНИМ ПРОВОДАМ, ПРОВОДАМ ПЛАСТПРИЯТУ
ТА УСІМ ПЛАСТУНКАМ І ПЛАСТУНАМ У СВІТІ,
а зокрема Пластовому Юнацтву, Співробітникам і Передплатникам
«Юнака»

з РІЗДВОМ ХРИСТОВИМ і НОВИМ РОКОМ
усього добра, — густої і сильної віри, щоб тримала Ваші серця
в ясному горінні, у готовості служити Богові й Батьківщині
найсердезніше бажає

РЕДАКЦІЯ «ЮНАКА» ДИРЕКЦІЯ та АДМІНІСТРАЦІЯ ПЛ. ВИДАВНИЦТВА

СВІЖЕЄ СІНО, ЯСЛА КЛЕНОВІ

Свіжеє сіно, ясла кленові,
Ясна дитина...
Діва-Марія коси шовкові
Стеле для Сина.

Біле ягнятко дише на Бога,
Сивеє дише, —
Дишуть на Бога, щоби для
Нього
Було тепліше.

В небі черкають крила об крила:
Янголів сила
В небі ніколи пісня зраділа
Так не дзвонила.

Дзвонить ялина десь у діброві,
В лузі калина
Свіжеє сіно, ясла кленові,
Ясна дитина.

ДО "359"
(Розстріляним під Базаром)

Сніть, хлопці, сніть! Сніть, хлопці, сніть!
Про долю — волю тихо сніть,
Про долю — волю вітчизни, —
Чи ж можуть бути кращі сні?

За рідний край, за край святий
Віддали ви вік молодий.
Віддали ви юнацькі сні,
Вишневий цвіт, життя весні.

Летіли ви, як ті вітри,
Ні мамин плач, ні крик сестри
Не зупинили вас на мить,
— Цить, мамо, цить! Цить, сестро, цить!
— Покликав нас Господній глас,
— Ми йдем боротися за вас,
— За чарів — чар, за мрію — мрій,
— За волю йдем на перебий!..
І ви пішли, і без ваги,
Неначе льви, боролись ви.
Що кулі вам? І що штики?
Ви юнаки! Ви — козаки!

І ви пішли... Щаслива путь!
І ви пішли, щоб не вернуть...
Червоний штик, кривавий шлях,
Стоять могили по полях.

Та прийде день, великий день,
День радості і день пісень,
І загуде свободи дзвін, —
До вас підемо на поклін.

І там, де ви лягли кістками,
Приляжем вільними грудьми
Й на ваших тихих могилах
Замеє наш побідний стяг...

Сніть, хлопці, сніть! Сніть, хлопці, сніть!
Про долю — волю тихо сніть!
Про долю — волю вітчизни,
Чи ж можуть бути кращі сні?!

Богдан Лепкий

ЗАКЛИК
ДО ВСІХ ПЛАСТУНІВ
У ВІЛЬНОМУ СВІТІ

Ідучи слідами попередніх років та вишановуючи заяву нескореного Вячеслава Чорновола і всіх тих, які караються по советських тюрмах, психушках і засланнях за людські права і волю України, закликаємо Вас відзначити день 12-го січня 1982 року одноденною голодівою та писанням петицій. Таким чином ми всі у Вільному світі хоч частково прилучимося до тих, які з любови й самовідречення віддали все для Рідного Краю.

Саме виконуючи цей свій головний обов'язок любови й вірності Батьківщині, закликаємо все пластунство у Вільному світі прийняти 12 січня як День Солідарності з нашими переслідуваними жертвами советського режиму.

Тому доручаємо всім пластовим проводам:

1. Вияснити молоді причини Дня Солідарності.

2. Провести 12-го січня одноденну голодівку серед старшого пластунства й сеніорату, як теж серед старшого юнацтва від 14-го року життя.

3. Проводячи цю голодівку при своїх щоденних зайняттях, звернути на неї увагу місцевих чужинців, пояснити її причину, щоб збільшити кількість прихильників міжнародної акції в обороні українських в'язнів у Советському Союзі.

Закликаємо всіх пластунок і пластунів, а одночасно запрошуємо всіх членів інших українських молодечих організацій, прилучитися 12-го січня 1982 року до новонародженої традиції та цим дати доказ нашим братам і сестрам в Україні, що вони не самі у своїх змаганнях за волю і справедливість. Скоб!

Гол. Булавна УПЮ-ок Гол. Булавний УПЮ-ів
пл. сек. пл. сен.
Д. Горбачевська Ю. Данилів

“БУДЬТЕ ЗДОРОВІ З КОЛЯДОЮ!”

Коляда — це в народній творчості України, назва Різдвяних свят, зокрема Свят-Вечора перед Різдвом, а враз із тим обмін побажаннями у день Свят. Знову ж колядки — це українські народні різдвяні пісні, що їх співають (“колядують”) впродовж Різдвяних свят, аж до Йорданських свят, бо під час цих же, других свят, ці народні пісні звуться уже “щедрівками”, від назви навечер'я Богоявлення — “Щедрого вечора”.

Колядки є візантійського походження, так як наш український обряд. Однак упродовж 1000-літньої християнізації України, колядки затратили своє походження і стали суто українськими. Щобільше, завдяки толеранції нашої Східної Церкви, найстарші й найчистіші форми колядок збереглися в Україні. Москалі не мають колядок, а польські колядки, які є вже новішого походження, збереглися тільки на тих землях, які сусідують з Україною. Згідно з дослідженнями науковців, тоді, коли колядки ще з дохристиянських часів майже повністю збереглися в Україні, натомість у білорусинів, болгар і румунів колядки з тих часів збереглися тільки частинно.

На центральних землях України колядували, починаючи із Свят-Вечором, але з хвилиною заборони московського царського уряду, пересунуено колядування на перший день Різдва. Однак в православних церквах України, за царських часів, у відмінності від українських католицьких церков, не вільно було взагалі співати колядок. На Галицькій землі, зокре-

ма в Львівщині, колядували на другий день Різдвяних свят (себто “ходили з колядою”), бо першого дня Різдва родини взаємно відвідувалися.

Згідно з повір'ям гуцулів, співання колядок — це один із найголовніших народних обрядів, на яких держиться світ, бо “як перестануть колядники співати”, то світ згине. Тому то в одній із колядок, в якій Ірод є уособленням зла, колядники питаються: “Чи позволите, пане господарю, заколядувати, цей дім звеселити, Ірода засмутити?”

За “Шляхом” Г. Л. Н.

РІЗДВЯНІ ТА НОВОРІЧНІ ПОБАЖАННЯ

З Різдвом святим вітаю вас:
Христос родився нині!
Ісусе, дай щасливий час
І вам, і дітям всім ураз,
І нашій Україні.

Із Різдвом святим вітаю
Всіх, на хуторах і в місті,
І колядку вам співаю
Про Ісусика в колісці.
Свят веселих дітям всім,
Ласки Божої в ваш дім!

Хай в Новім щасливім Році
Від Різдва по місяць грудень
В кожний день, на кожнім кроці
Щастя вашим гостем буде!
Хай молитва з ним усе
Втіху-радість вам несе!

ДОБРИЙ ВЕЧІР ТОБІ

-ДВА ГОЛОСИ-

ШЕДРІВКА

І. ДО - БРИЙ ВЕ - ЧІР ТО - БІ, ПА - НЕ ГО - СПО - ДА - РЮ.

РА - ДУЙ - СЯ! ОЙ РА - ДУЙ - СЯ ЗЕМ - ЛЕ, СИН БО - ЖИЙ НА - РО - ДИВ - СЯ.

2. ЗАСТЕЛЯЙТЕ СТОЛИ ТА ВСЕ КИЛИМАМИ.
РАДУЙСЯ! ОЙ РАДУЙСЯ ЗЕМЛЕ,
СИН БОЖИЙ НАРОДИВСЯ.

3. ТА КЛАДІТЬ КОЛАЧІ З ЯРОЇ ПШЕНИЦІ.
РАДУЙСЯ! ОЙ РАДУЙСЯ ЗЕМЛЕ,
СИН БОЖИЙ НАРОДИВСЯ.

З гаври СТАРОГО ВОВКА

Дорогий Друге!

Дорога Подруго!

Дозволь мені представити — “ЮНАК” — член пластового Юнацтва, такий же, як і Ти. А я — Старий Вовк, сторож того журналу. Ось сиджу в лісах-нетрях, у своїй печері-гаврі і пишу листа цього до Тебе...

Довго вже чекали ми всі на наш власний юнацький журнал. І ось він тут! Ось — “ЮНАК” — Твій журнал, журнал для Тебе! В ньому цікаві ігри і оповідання, пригоди і спорт, жарти і рисунки, поради і розваги... В ньому і про таємниці всілякі цікавого світу цього і про все, що лише цікавить Тебе... Але найважливіше: в ньому про Тебе і про Твоїх товаришів і товаришок. Бож це Твій журнал і тільки те в ньому друкуватись буде, що цікаве Тобі, що захоплює Тебе!

Але тому, що це Твій журнал, Ти мусиш сам працювати для нього. Бож, щоб такий журнал видати, треба багато рук і багато сил і багато розумів. І тому я на цьому місці

ІМЕНУЮ ТЕБЕ СПІВРЕДАКТОРОМ
І РЕПОРТЕРОМ

нашого журналу! Ти його редагуватимеш, Ти

до нього писатимеш про своє життя, про життя свого Куреня і Гуртка, про мандрівки і табори, які Ти відбудув, про все, що Тебе цікавить.

— Як репортер Ти маєш бути “очима і вухами” нашого журналу і присилати йому все, що чимось помітне і цікаве.

— Як редактор Ти маєш підбирати матеріал до цього нашого журналу. Ти маєш висловлювати свої думки, що на Твою думку треба було б містити в ньому, а чого — ні. Ти повинен подавати — що Тебе цікавить, що цікавить Твоїх друзів. Пам'ятай, що Ти редагуєш цей журнал для себе і для всіх друзів Твоїх-юнаків. І коли знайдеш щось таке, що може цікавити їх — чи то в Твоїй стінгазетці, чи в книжці, чи в іншому журналі, чи де-небудь — присилай мені, до Твого журналу.

Ось такий то мій лист на сьогодні до Тебе. А коли Ти відпишеш мені? Чекаю Твого листа нетерпляче!

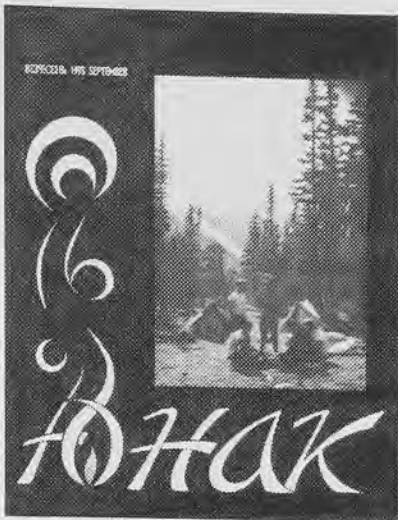
З дружнім

СКОБ!

Старий Вовк

Пластун є ощадний...
— (4-та точка пластового Закону)

... добре також коли щадить в українській установі
нагоду до того дає: **Кредитівка "Самопоміч"**
558 Summit Ave., Jersey City, N. J. 07303

пл. сен. Ольга
Кузьмович

Двадцять років

В січні 1963 року появилось перше число журналу пластового юнацтва "Юнак".

Хоч ідея віднови журналу "Молоде Життя", що друкувався для юнацтва в Німеччині та після вже на нових місцях поселення аж до 1953 року, була темою розмов і застанов у найвищому пластовому проводі вже давно перед тим, та треба було гурта ентузіастів та охочих перевести задум в життя, щоб пластове юнацтво дістало в руки перше число "Юнака", а вслід за ним дальші, аж до сьогоднішнього, яке є 230-им з черги.

От так "Юнак" дочекався щасливо до свого двадцятого дня народження. Для наших сьогоднішніх читачів, юначок і юнаків, ця дата з-перед двадцяти років це вже частина історії Пласту, яку вони мусять вивчати для складання юнацьких проб. Для нас — співучасників тих подій — це частина нашого пластового життя.

Тому тепер із сантиментом переглядаємо це перше число "Юнака", захоплюємося його прегарним графічним оформленням у виконанні пл. сен. Т. Геврика, читаємо ентузіастичний заклик до юнацтва першого головного редактора й одного з творців "Юнака" пл. сен. Любомира Онишкевича, подивляємо зразкову технічну працю пл. сен. М. Бабюка, читаємо різні спортові та практичні поради та думаємо, що багато у тих перших числах є матеріялу, який сьогодні так актуальний, як перед двадцяти роками.

Але найкраще переконаєтеся самі — Дорогі Читачі, які ледве чи маєте ті перші річники "Юнака" у своїх бібліотеках. Містимо для вас сьогодні дещо з змісту того першого числа, а рівночасно цим віддаємо наш привіт і подяку усім тим друзям-пластунам, яких завзяття, послідовність і праця дали пластовій молоді в руки наш журнал — "Юнак"!

РІЗДВЯНІ

ТА НОВОРІЧНІ ПОБАЖАННЯ

Сійся, родися,
Жито, пшениця,
І всяка пашниця!
Щоб родило з землі,
Щоб був хліб на столі,
І на полі, і в стодолі!..
Щоб добра було доволі!..
Щоб не знали вже розпуки,
Ваші діти, ані внуки!
Дай же, Боже, в добрий час,
Щоб добро гостило в вас!

Христос родився! — Вітаєм вас
Привітом щирим у велике свято.
Пошли вам, Боже, веселий час,
Здоров'я, щастя, надій багато!

У час, як лунає різдвяний наш спів,
Ми линемо серцем у Київ і Львів,
В зелені Карпати, в Дніпрові луки,
Що їх відібрали у нас вороги.

Вітаєм вас, села й міста України —
Христос народився, а Ірод загине!

Колядин, колядин,
Я у батька один.
Мені не дивуйте,
Ковбасу лаштуйте!

Колядин, колядин,
Я, бабусю, один,
Винеси мені піріжечок
Та положи у мішечок
З руками, з ногами,
Щоб бігав за нами.

(Зібрав Дядько Тарас)
"В дорогу з юнацтвом"

ВІД РІЗДВА ДО ЙОРДАНУ-ВОДОХРИЩА НА ЗОЛОТОМУ ПОДІЛЛІ (Спомин)

Деякі християнські народи відзначають Різдвяні Свята радше як народне свято із дивовижними традиціями, затримуючи рештки поганських звичаїв, як, наприклад — проганяють духів, перебираються на звірят і так ходять гуртами. Однак — це все переплетене християнським змістом. У північних і скандинавських країнах свято юль (Jul) ще з передхристиянських часів, яке пізніше перенесли на 25-те грудня і святкують разом з Різдвом.

У багатьох народів на Свят-Вечір як страва, переважає м'ясо, добра печеня, індик, печене поросся, печена гуска.

Різдво в нашій Україні тісно пов'язане з плодами української плодючої життєдайної землі. В нашій Україні жнива починаються з початком липня, коло свята свв. Петра і Павла. Жінці, переважно жінки, жали жито, чи пшеницю, а чоловіки робили перевесла і в'язали снопи.

Господар, зробивши перевесло, зав'язував перший сніп, сідав на нього і колядував "Бог Предвічний". Отже це мало своє значення, буде гарна мука, буде коровай, а на Святий Вечір книші та калачі. От, і тут щедрівка: "Та кладіть калачі з ярої пшениці, радуйся!"

Жінки також, уже влітку, приготувляли найкращі плоди нашої землі на Свят-Вечір. Вони сушили овочі та з них варили на Свят-Вечір узвар, що його подекуди називали юшкою із сушу. На вишневій Зборівщині літом мочили в горілці вишні, щоб добрим вишняком на Різдво прийняти гостей та колядників. Мій спомин заторкуватиме святочні звичаї із села Гаї Ростоцькі.

У день Свят-Вечора вже від ранку по селах панувала спокійна, передсвяточна ідилія. На лицах дітвори видніло напружене й радісне очікування на улюблену традиційну кутю. Жінки приготувляли всі страви з олією, рівнож печиво, пампухи смажили на олію. По селі легкий вітрець розносив приємний запах із смаженого олію, наче проголошував — зближається Свят-Вечір. Батьки із дітворою вноси-

ли до хати гарно витріпану соломку. Соломку розстеляли на долівці. Сіно клали на стіл під скатеркою — як символ, що Христос родився в яслах на сіні. Мати засвічувала свічку посередині стола і клала теплу кутю, заправлену тертим маком і медом. В кутку кімнати клали сніп пшениці зі золотистим колоссям. По містах була ялинка. І приходив тоді настрій торжественно-святочний. І всі разом, або поодиноці, ставали навколішки до молитви перед накритим столом. А молодь з напруженням вичікувала першої зірки на небі, бо з її появою засідали до Святої Вечері.

По Святий Вечері молодь ходила колядувати. Господар виходив надвір і дивився на небо, як було багато зір, буде багато роїв та добрий мед. А як гострий мороз, буде гаряче літо. І в морозній тиші по селах дзвеніли мелодії різних колядок. Хлопці, переодягнені за трьох королів, пастушків і ангола, ходили з вертепом з хати в хату, та в сценічному представленні звіщали народження Христа. Відспівавши колядку перед вікном, колядники віншували:

Дай же, Боже, та в хаті ситно,
У хаті ситно, на дворі прибитно.
Дай же, Боже, на хаті зілля,
На хаті зілля, в хаті весілля!
В пасіці пчоли із роєчками,
А миски, повні з медами!
Гой дай, Боже!

Вінчуємо вас щастям, здоров'ям,
Святим Рождеством, Ісусом Христом!
Поможи вам, Боже, в свята кінчати,
В щастю, здоров'ю других діждати!
Гой дай, Боже!

Різдвяний час тривав аж до Йордану. За тиждень напередодні Нового Року була Маланка. Маланчин вечір був сповнений веселих жартів. Тоді гуртками ходили співати, зупиняючись перед вікнами хат, жартівливі пісні із української побутової народної словесности: "Наша Маланя не господиня" та інші.

На Новий Рік хлопці знову ходили з хати в хату посівати. Увійшовши в хату, вони промовляли: "На щастя, на здоров'я, на Новий

Рік, на нове літо, роди, Боже, жито, пшеницю й всяку пашницю" — та за кожним словом сипали зерном по всій хаті. Потім казали: "Будьте здорові з празником, з Новим Роком!"

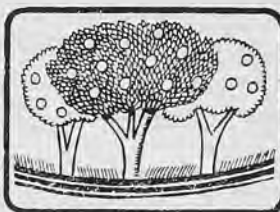
Пізніше приходив Йордан-Водохрища, Щедрий Вечір, подекуди його називали також другим Святим Вечором, під час якого були майже ті самі страви. Слово — Щедрий Вечір походить із: щедрість, добродійність. У цей час співали різні щедрівки — побільшості пісні з побуту нашого народу.

Йорданом уже кінчався різдвяний час. Тоді у великій пошані до української традиції, солом'яного діда не викидали, а робили перевесла та перев'язували овочеві дерева, щоб на майбутнє літо вони добре родили. А решту його спалювали.

От і сьогодні й ми, зберігаючи українські традиції, підемо з колядою, співатимемо колядки на прославу народженого Христа-Дитяти, як колись їх співали у нашому селі Гаї Рос-тоцькі!

(Кінець)

Походження назв місяців

Січень — від січення, вирубування лісу, щоб мати на весну готову землю для ріллі, для сіяння. На західних землях України ще до недавня зберігалась назва **просинь** з давніших часів. Це походить від слова "ясний", бо у січні дні починають довше бути ясними, дні прояснілись, або "просинювались".

Лютий — місяць сильних, злих, лютих морозів. Давня назва залишилась ще в діалектах Західної України: **назибрид**, або **назиборога**. Ця назва походила від слова "назити", себто нищити дороги, коли сильні морози.

Березень — в цей місяць береза дістає листочки, зародки; тоді також збирають сім з берези. Також давніше називали цей місяць ще: **березиль**. Це старе слово було назвою славного українського театру в 1920-их роках.

Квітень — час розцвіту рослин.

Травень — місяць, коли гарно росте й розвивається трава.

Червень — місяць, коли різні ягоди, овочі й квіти мають червону красу. В цей місяць також появляються черв'ячки, хробаки, що називаються **червці**. З них виробляють **червону** фарбу для різного фарбування: матерії, ниток.

Липень — місяць, коли липа дістає цвіт, а бджоли завзято збирають собі з нього пилок на мед.

У деяких частинах України є діалектичні назви, що давніше вживались для описання цього місяця: **нивень** — коли коні дуже кивають головами, відганяючи мухи, бо тоді вони дуже поширені. **Косень** — час, коли починають носити трави. **Гедзень** — коли звірята досить терплять від великих мух — гедзів.

Липа — linden tree.

Серпень — в цей час вже жнуть збіжжя; давно вживали до цього головню **серпи**. Була також діалектична назва **копень** — бо стате збіжжя вкладали в копи.

Серп — sickle.

Ересень — в цей час в повному цвіті є кущ **верес**. З вересу бджоли також збирають мед.

Верес — (Heather, L. Calluna vulgaris).

Жовтень — час жовтіння листя. Давніше цей місяць називали **паздерник**, від слова паздер — залишки з льону чи конопель, після того, як їх труть.

Листопад — час, коли падає листя. В нашій давній мові так називали 10-ий місяць року. Була також назва **падолист**, якої вже більше не вживаємо.

Грудень — час, коли мокра земля, після довшого часу дощів, замерзає. Тоді дорога, яка не є — асфальтова чи цементова, — має грудки. Давніше у західній частині України цей місяць також називали — **студень**.

"В дорогу з юнацтвом" 1978 р.

Колядники ідуть...

Різдво... Іде повільно сніг і вкриває вулиці й дома великого міста. Спішать святочно одіті люди з пакунками-дарунками в руках... І до високого будинку, на якому табличка з написом: "Nursing Home", завітало Свято. Вікна були прибрані кольоровими лямпами, понад дверями завішані ланцюги зі штучної ялици, пластикові шишки... Через голосники лунала колядка...

**

Юначки ходили колядувати цього року "безплатно". Так вирішили були на Курінній Раді і так робили вперше. Не було листи, не було списку адрес. Колядували в недалекій лікарні, а тепер ішли до старечого дому.

**

В одній з маленьких кімнат старечого дому сидів у візочку пан Петро. Сидів згорблений, маленький, тоненький. Сидів, прив'язаний широким поясом, усміхався і надслухував. Ввірвався в нього зв'язок з життям навкруги — все, що лишилось — це було його дитинство. Хача ще 2-3 роки тому був зовсім здоровим. Знаний був в українській громаді, бо був жертвенний, цікавився всіма акціями громади, а особливо був знайомий, як великий прихильник молоді. Часто стояв біля української школи і розмовляв з мамами, що чекали на дітей, розмовляв з учителями, з дітьми і старшою молоддю... Приходив часто до пластової домівки...

Тепер він повернувся у своє дитинство. Ось він вдома, в Україні. Лежить у гарячці і все питає:

— Мамо, а де ж ті колядники?

— Скоро, скоро прийдуть, — заспокоювала мама і клала холодну руку на чоло Петруся.

— Мамо, де колядники? — знову питав Петрусь.

**

Пластунки ввійшли в коридор старечого будинку. Тут зустрів їх завідувачий, привітав і просив колядувати. Дівчата йшли поволі довгим коридором і колядували, задержуючись то біля одних, то біля других дверей до малих кімнاتок. А в кімнатках то сиділи, то лежали старенькі самотні люди. І не було в них ні гостей, ні дарунків.

"Нова радість стала,
Яка не бувала"...

Очі в юначок посумніли, усмішка зникла з лиця...

"Над вертепом зізда ясна
Увесь світ осіяла".

**

Пан Петро усміхався.

— Мамо, колядники ідуть, — говорив сам до себе.

— Мамо, чуєш, ідуть, — повторяв.

**

— Тут, дівчата, тут, — шепнула подруга зв'язкова.

Юначки стали в дверях кімнати і замовкли. Так, впізнали пана Петра. Це був той пан, що завжди розпитував їх про школу, про Пласт, це той пан, який так щедро давав, коли приходили колись до нього колядувати з листою.

— Христос рождається! — хором привітали його. Та у відповідь чули тільки: "Колядники прийшли, колядники прийшли".

І заспівували зі сльозами в очах:

Бог Предвічний народився.
Прийшов днес із небес,
Щоб спасти люд свій весь...

СУЧАСНІ ВИЗНАЧНІ УКРАЇНЦІ

Напевно наші читачі, які цікавляться спортом, а передусім лещатарством, знають це призвище добре із спортивних звідомлень. Але ледве чи багато з них знає, що цей першун світової слави у з'їздовому лещатарстві є українського походження і його батько є канадським українцем. Наші цікаві інформації про

цього славного лещатаря маємо з "Форуму" українського журналу, що його видає Український Братський Союз і ними хочемо в скороченні поділитися з читачами "Юнака".

Степан Подборський здобув у 1982 році світову чашу у з'їздових змаганнях, які відбулися у Франції, і тим він був першим змагуном із Північної Америки, що здобув цю чашу, яка досі, звичайно, припадала лещатарям, що зросли в Альпах. Степан живе із своїми батьками на передмісті Торонта, де почав їздити на лещатах, маючи 2 і пів року, завдяки мамі — запаленій лещатарці. Вже у 13-ому році життя Степан брав участь у змаганнях молодих канадських лещатарів, а маючи 17, був одним із канадських представників у світових з'їздових змаганнях. Вершка своєї слави здобув Степан останнього року, маючи 24 роки життя, саме цією світовою чашею у з'їздових бігах на важких альпійських теренах.

Степан Подборський

Родина Степана походить із села Мшанець у Тернопільщині, а його бабуня Корнелія приїхала звідтіля до Канади у 1927 році. З тієї самої околиці походив її чоловік, з яким подружилася вже в Канаді. Їхній син Михайло — це батько Степана і він знає українську мову та почуває себе українцем. У бабуні ще досі збирається ціла родина на Свят Вечір, а Степан, хоч сам вже знає лише декілька українських слів, уважає, що від бабуні в його жилах пливе українська кров, а з тим у нього є українська витривалість, яка допомагає йому в усіх змаганнях та при всіх перешкодах, як ось, наприклад, у важкому випадкові на лещатах, який він мав у 1980 році. Степан має, крім останнього найбільшого успіху, цілий ряд перемог у лещатарських змаганнях та нагород, між ними в 1980 році олімпійську бронзову відзнаку за з'їздовий біг. Він залишиться вже, як один з найславніших канадських спортсменів, а серед українських лещатарів, і взагалі спортсменів у вільному світі, ледве чи хтось сьогодні йому дорівнює.

За "Форумом" передала О. К.

СПОРТ

Зоя Добродія - руська княжна лікарка

Чи знаєте, хто був першим визначним лікарем-медиком України? А чи знаєте, хто написав один з перших підручників про ліки на цілу Європу?

Цим лікарем була українська княжна, яка звалась Евпраксія Мстиславівна, теж знана, як Зоя, а теж Добродія. Вона зайняла світове місце в медичній науці й була автором знаменної книги-підручника з фармації і медицини.

Евпраксія була дочкою князя Мстислава, а внучкою князя Володимира Мономаха. Народилась вона в 1108-ім році, а виховувалась при княжому дворі, де одержала, як на ті часи, неабияку освіту. Ще з дитячих років цікавилась вона народною медициною. Почерез своїх вихователок та няньок докладно познайомилась була із різними цілющими зелями, які були широко розповсюджені між нашою людністю, ще у давніх часах. Майже дитиною почала Евпраксія свою практичну лікарську діяльність і з успіхом лікувала хворих з цілої околиці. За своє лікування одержала вона почесний титул "добродії".

У 1122-ім році одружилась вона з імператором Візантії Іоаном Комненом, прийнявши під час коронації ім'я "Зоя". Переїзд до Візантії дав можливість Евпраксії-Зої далі поширювати й удосконалювати свої знання медицини. Візантійська імперія була в той час одним із головних культурних центрів світу й стояла досить високо в галузях охорони здоров'я і медичних дослідів. Тож Зоя мала можливість продовжувати свою медичну освіту в найкращих лікарів та значно її поглиблювати у лікарнях та на викладах в монастирях Візантії.

Власний досвід лікування хворих в Україні та в Візантії, вроджена спостережливість і бистрий ум дали цій геніяльній жінці можливість критичної аналізи медичної наукової літератури того часу. На основі набутого досвіду й знання Зоя написала грецькою мовою надзвичайно важливу в історії медицини працю "Алімма", себто "Мазі". Не дивлячись на свою скромну назву, цей трактат являв собою своєрідну енциклопедію медичних знань, при цьому — енциклопедію оперту не лише на тогочас-

ній та старій медичній літературі, але й на власних спостереженнях та глибокій критичній аналізі природних явищ.

Ця книга є сьогодні в бібліотеці Лоренцо де Медічі у Фльоренції. Написана вона приблизно в тридцятих роках дванадцятого століття. Це великий рукопис, який складається з загальної патології, діагностики, загальної гігієни, гігієни жінки й дитини, гігієни харчування тощо. У цих розділах Евпраксія викладає про користь чистого повітря й проруху для здоров'я людини, поради для вагітних жінок, як теж для догляду немовлят. Дві останні частини книги присвятила Зоя питанням лікування різних хворіб і поради щодо раціонального харчування, як теж викладові про ліки.

В трактаті Зої-Евпраксії немає місця на поширені в цей час в медицині забобони і повір'я. Це справді наукова праця, в якій збереглися поради, що до сьогодні мають багато вартісного.

Померла Зоя-Евпраксія в 1172-ім році. Ми можемо гордитись цим нашим першим ученим-медиком, яка створила таку вартісну медичну працю свого віку.

Подала пластунка-розвідувачка
Лада Онишкевич

З одноднівки ЮМПЗ-82 п. з. "Скарби часу".

Купно і продаж реальностей
Оцінка (валюація) реальностей
Аранжування, купно і продаж
мортгеджів
Загальна асекурація

R. CHOLKAN & CO. LIMITED
Realtor — Insurance Agent
527 Bloor St. W. Toronto — Tel.: 532-4404
2336 Bloor St. W. Toronto — Tel.: 763-5555
4984 Dundas St. W. Etobicoke — Tel.: 236-2666
INSURANCE:
2336-A Bloor St. W. — Toronto — Tel. 763-5666

ДЛЯ ТИХ, ЩО ТАБОРУЮТЬ В СІЧНІ

Від редакції: Ми часто чуємо легкі закиди в нашу сторону, що ми пишемо й підготовляємо усі числа "Юнака" лише з думною про це юнацтво, яке живе на північній півкулі. Тому в нас завжди в червні й липні матеріял про літні табори, а в грудні-січні зимово-святковий. А тимчасом наші друзі в Австралії чи Аргентині в червні зимують, а літні табори у них є в січні. Тому з приємністю містимо в січневому числі вірш нашого вірного приятеля і співробітника Дмитра Чуба, призначений для юначок і юнаків, які в тому часі на своїх літніх таборах.

ГОТУЙСЬ ДО ТАБОРІВ!

*Коли останнє сказано вже слово
Й крилом майне свідоцтво у руках,
Тоді всміхнуться мандри наші знову,
І табори, і плавання в річках.*

*Там наші шатра стануть на узліссі,
Їх евкаліпти тінню захистять,
Щоб голос наш луною скрізь понісся,
Збудивши все до радості й життя.*

*Там кенгуру сполоханий поскаче
Подалі в ліс від гомону шатра...
Отож готуйсь, юначко і юначе,
Бо й нам прийшла спочинуті пора!*

Дмитро Чуб

**Українська Кредитова Кооператива
"САМОПОМІЧ"
у Філадельфії
4814 N. Broad Street
Philadelphia, PA 19141
Phone: GL5-8770**

Приймає ощадності, дає позички

Урядові години:

Понеділок закрито	четвер 9 - 12
Вівторок 9 - 12	п'ятниця 3 - 8
Середа 3 - 8	субота 9 - 12

Дякуємо тим Станицям, які надіслали святкові привіти й склали датки на пресовий фонд "Юнака", та бажаємо усім здоров'я, успіхів і веселих свят!

АДМІНІСТРАЦІЯ ПЛАСТОВОГО ВИДАВНИЦТВА

У МАЛАНЧИН ВЕЧІР

Я дуже хотіла б, щоб вона прийшла до мене, коли всі підуть зустрічати Новий Рік. Я хотіла б їй сказати, що врешті зрозуміла її. Бо тоді, коли вона прийшла вперше, я ще була зовсім мала. Це було того вечора, коли мама поцілувала мене в чоло і сказала: "Іди вже спати". А батько додав: "Бо вже пізно". І вони обоє вийшли з кімнати.

До останньої хвилини я сподівалась, що може котресь із них скаже: "Та хай поїде, подивиться" — бо я так страшенно хотіла побачити залю, де зустрічають Новий Рік. Мені розказували, що вона прибрана фестонами із смрекових гілок, і всі світла прикриті паперовими абажурами. Але цього було рішуче замало. Мені хотілось побачити, як мама танцює в тій залі у чорній шовковій сукні, і почути оркестру. Але мені сказано, що "діти на забави не ходять, і нема про що говорити".

З кухні пахло медяничками, що мали посередині горіх і що їх напекли для "сіваців". Медяників була ціла гора, і я могла б їх з'їсти, скільки забажала — і про це ніхто не знав би, але острах вчинити "гріх" відбрав мені охоту

поласувати. Я почала навіть злегка поплакувати — і тоді відчинились двері й увійшла вона.

Вона була стрункіша і вища за маму — і дуже, дуже гарна. В очах п'ятирічної дівчинки мама завжди найкраща, але ця чужа пані була справді чудова. Сукня кольору бұзка стелилася за нею довгим шовковим тренем. Вона підійшла так близько, що я почула пахощі її рук. Нічого не говорила, тільки всміхалася... Не пам'ятаю вже, чи запитала мене, чого я плачу, але знаю напевно, що я почала розказувати про несправедливість старших. Про те, що я тільки хотіла поглянути на залю і була б вернулася додому з візником, але мені наказано сидіти вдома. І що взагалі вже кілька днів старші ні про що інше не говорять, як про новорічну забаву-Маланку.

Гарна пані весь час посміхалася такою самою лагідною усмішкою, як мама тоді, коли я відмовлялася пити гіркі ліки, а опісля сказала: "Не сумуй — колись матимеш змогу ходити кожного року на Маланку. Тільки... тоді може не захочеш"...

Я рішуче запротестувала. Як тільки виросту, — матиму таку саму сукню, як у мами, і ходитиму на всі новорічні забави. А тому, що гарна пані нічого на це не відповіла, я запитала: “А пані хто така?”

Вона глянула на мене якось дивно й відказала: “Люди звуть мене Маланкою — вони не хочуть повірити, що я — тільки витвір їхньої уяви. А воно так краще: коли б люди не уявляли собі деяких речей — їхнє життя було б дуже сіре”.

Все це було занадто мудре для мене, і тому я задовольнилася самим іменням. Проте, запитала ще, чому вона не йде туди, куди пішли всі старші — на залю, прибрану зеленими фетонами, де зустрічають Новий Рік.

Її відповідь прозвучала майже так само, як усі відповіді старших: “Ти ще маленька, як підростеш, зрозумієш, що інколи хочеться зустрічати Новий Рік не в гамірливій залі, а в колі власних думок та сподівань... Що тиша зимової ночі інколи бринить краще, як найкращі оркестри, а зорі за вікном миготять ясніше за всі штучні світла... Бо в них справжня краса, незмінна, відвічна, а багато-багато речей, що видаються такими приманливими — проминають без сліду”.

Вона взяла мене за руку і повела до вікна. Ми дивились, мабуть, довго, як мерехтів сніг, нерухомо молились дерева, як ніч заколихувала місяць до сну, як Чумацьким Шляхом посувались хмаринки.

Коли надійшов ранок, я прокинулася в своєму ліжечку від голосних “віншувань” сівачів. Це були хлопчики-школярки, що з великих, батькових рукавиць сипали на підлогу зерно, приказуючи:

Сійся, родися, жито,
пшениця,
На щастя, на здоров'я,

на той Новий Рік,
Щоб краще зародило,
як торік...

Мама вже була в кухні — не в довгій, чорній сукні, а в щоденній, звичайній, і роздавала сівачам медяники, дрібні гроші та олівці. Вона посміхалася, гладила їх по головах, але в її усмішці була втома.

Спершу я хотіла розпитати маму про вчорашню забаву, але по надумі вирішила, що краще вдавати байдужість — і почала розказувати про відвідини гарної пані. Мати вислухала терпеливо, а потім, похитуючи головою, сказала: “Це все тобі снилося”.

Увійшов батько. Я чула, як мама шепнула до нього: “Наша мала має буйну фантазію. Все собі щось уявить”. А батько так само пошепки відказав: “Нічого дивного, це — вплив книжок”.

І більше на цю тему вже не говорилося. Може пані в сукні кольору бузка справді ніколи не приходила в Маланчин вечір?

Л. Лисак

ПЛАСТОВА ОСВІТА

Минулого літа я перебував два тижні на пластових таборах. Один табір був курінний, а другий у США — це була Ювілейна Міжкравцова Пластова Зустріч на “Вовчій Тропі” близько Нью-Йорку.

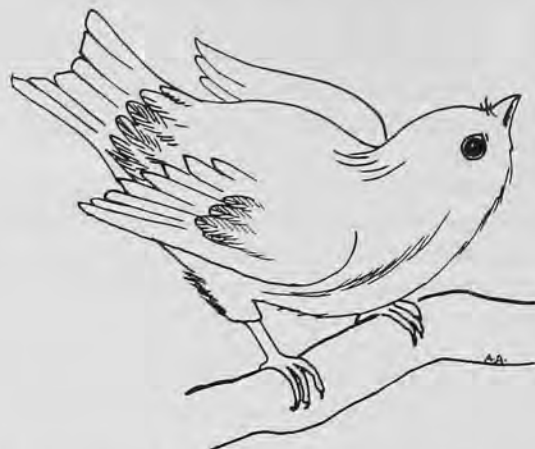
Наш курінний табір був на велосипедах і називався “Тверда душа”. Ми так його назвали, бо треба мати тверду душу, коли їздитися на ровері.

На цьому таборі я мав обов'язок писаря — був писарем табору. Цей обов'язок був для мене дуже важкий, бо я слабо пишу по-українськи. Кожного дня я радився з комендантом,

як зорганізувати наказ і порядок дня. Але це мені дало нагоду не тільки говорити й писати по-українськи, але також і думати по-українському. Я в той спосіб себе, з допомогою друзів, едукував, як бути українцем. Я не тільки вчився, бо можна вчити пса, як робити штуки, а здобути солідну едукцію — це інша справа.

Я думаю, що в Пласті діти й дорослі можуть мати приємні дні життя разом, і в той самий час едукцію можна здобути, довідатися багато про українське життя, жити ним у таборах і потім в домівках та в родинях.

Пл. розв. Данило Яців, Торонто

Це був перший день нового 1982-го року. Мама пішла під хату набрати картоплі, щоб зварити на вечерю. Коли вона відчинила двері, побачила, що бігало щось сіре по підлозі. Вона подумала спершу, що то миша, але коли придивилась, побачила, що то мале сполохане горобенятко. Вона взяла й принесла його до хати. Ми постелили йому шматину у відрі й обережно поклали на неї горобеня. Воно було ще жовтодзьобе, але вже в пір'ї. Я понесла відро до сусіда, бо ми не знали, чим його годувати. А наш сусід знає багато про птахів. Він порадив нам годувати його намоченим у воді, або в молоці, хлібом.

Першу нічку горобеняті було холодно, і ми не знали, як його нагріти. Треба було дати щось легеньке та тепле. То ми придумали йому "мачуху" — пушок для стирання пилу.

Минув один тиждень, наш горобчик жив, їв і ріс. А на другий тиждень, коли ми відкрили відро, він уже пробував вилітати, але ще не міг. Ми погодували його, а тоді, позакривавши двері в кухню й позатикавши всі шпарки, пустили його на підлогу. Він ковзався по підлозі, але не стратив балянсу. Але трапилося, що ми поминули закрити одну шпарку за піччю, то ледве вигнали його звідти.

За новий тиждень він навчився багато краще літати. Коли я сідала на підлогу, щоб з ним побавитися, то він спершу вилітав мені на коліно, тоді на плече, а звідти на стілець. Тепер ми його годували, крім хліба, моченим м'ясом і мухами, які я ловила біля Лединої кістки (Леді — це наш песик). Цю їжу горобчик хапав з великим апетитом. Бабуся часто називала його ненажерою, бо він так багато їв.

Непомітно пройшов ще один тиждень, відколи мама його знайшла. Багато гостей побувало у нас за цей час, і всі дивувалися, що наш горобчик так привик до нас, бо, як ви знаєте, горобці дуже полохливі. Ми назвали його Пустунчиком, бо думали, що за пустощі батьки викинули його з гнізда. Але коли його мати прилетіла й сіла на підвіконня, то ми подумали, що це ім'я йому не підходить, і назвали Ціпою. Кожного разу, коли Ціпа залишить, його мама прилітала до вікна й починала вести з ним розмову. Тому ми надіялися, що коли прийде

час випустити Ціпу на волю, вона не залишить його в біді, не дасть загинути.

Наша мама, з допомогою мого брата, приладнала дощечку за вікном, на яку кожного дня сипали їжу для горобців.

У понеділок третього тижня, якраз перед Водохрищами, ми випустили Ціпу на волю. Спершу він не хотів летіти від вікна, а потім раптом відважився й полетів аж на друге подвір'я. За ним полетіла й його матуся. Нам цікаво було, чи він виживе, хоч одну ніч. Чи дасть собі раду на волі? Чи втече від хижих птахів та інших ворогів? Ми сумнівалися, чи він запам'ятає дорогу до нашого кухонного вікна. Все це було в наших думках, але все ж таки ми не тратили надії побачити його ще раз.

Вранці наступного дня його не було ніде, хоч ми й кликали. Але опісля ми почули радісне тріпотіння крилець і щебетання, а коли відкрили вікно, до кухні залетів наш веселий Ціпа. Від того часу минуло два з половиною місяці. Ціпа щодня прилітає до нас. Він став майже дорослим горобцем і, хоч дуже полохливий, але залітає в кухню і їсть з рук. Особливо любить солодкі коржики.

Отака була моя новорічна несподіванка.

Таня Ріжнів

Таня Ріжнів, 12 років, учениця 6-ої класу в Нобл Парку. Її оповідання відзначене на 6-му конкурсі молодечої творчості в Мелборні. Конкурс організував Літературно-мистецький клуб ім. В. Симоненка 1982 року.

СЛЮЗИ РАДОСТИ

Я хочу жить,
Сльози радості пролить.
Але сльози мої, не радісні — сумні;
А так хочеться бути — веселим у житті.
А що стоїть в дорозі?
Чи то гноблення ворожі?
Не забороняє життя ніхто мені.
А в мене сльози, не радісні — сумні.
А життя нема? Скажи, чому?
Твоя жива смерть це на почесьт кому?
Збудись, забудь спогади гіркі!
Проплач сльози останні, сумні!
Ну, і що? Що зробиш?
Чи слізьми мертве життя полониш?
Ні, не віддам життя нікому — лиш собі.
А в мене сльози вже не сумні.

Оленка Калитяк

УЯВА

Мої товариші давали знак і я швидко перебігла залізничні рейки. Був півсумерк і наш гурток спішився назад до домівки, щоб місяць не зловив нас на дворі, бо тоді небезпека ходила по місті. Мої друзі всі носили темно-зелені військові мундури і чорні чоботи. У темноті ми виглядали мабуть страшні (напевно тому, що вже цілий день не їли!). Ми всі хотіли якнайскорше з'їсти вечерю і піти спати.

Вчора совети бомбардували центр Києва і нас рано викликали розкопати зруйновані будинки, де були великі сховища амуніції і зброї. На щастя, нічого не вибухло і кожному куріневі видано нову зброю. Я почувалася нагло старша, коли мені дали в руки мою нову 45 пістолію.

Обережно ми розглядалися навколо себе та по двоє вибрались 2-ою вулицею, обминаючи грузи на хідниках. Ще недавно тут вели українці важку війну проти советів і всюди навколо нас були ознаки боротьби.

Ми наближались до домівки. Пізнаючи нас, стійка привітала поздоровом "Скоб", а ми так само відповіли. Хтось нам відчинив ворота і незадовго наш гуртковий дав наказ "розхід" та ми пішли до їдальні. Ідучи туди, я думала про всі фантастичні події, що мене сюди привели. Коли вибухла війна між Польщею й СРСР у 1982-му році, ми, пластуни, вирішили

після закінчення школи поїхати разом туди, помагати нашим братам. Але того самого року поляки та українське підпілля мали договір, і так Україна оголосила незалежність 1-го листопада 1982 р. Багато комуністів залишило комуністичну партію і стали членами нової Української Націоналістичної Партії, щоб разом боротись за незалежність України.

На другий рік я записалася до куреня, який полетів до Києва. Мене тепер учать керувати танком, бо мій брат був капітаном танкової частини ОН. Я надіюся, що мене пішлють до бою разом з іншими пластунами, і що ми разом здобудемо для України незалежність!

Аля Грицак

Ваші заощадження складайте, а позички на всякі потреби беріть у фінансовій установі, що їй на ім'я:

**УКРАЇНСЬКА ФЕДЕРАЛЬНА
КРЕДИТОВА КООПЕРАТИВА
"САМОПОМІЧ" У ДІТРОЙТІ**

ТРИ БЮРА ДЛЯ ВАШИХ ПОСЛУГ

ГОЛОВНЕ БЮРО

WARREN

26791 RYAN ROAD
WARREN, MICHIGAN 48091
JUST SOUTH OF 11 MILE ROAD
TEL.: 756-3300

DETROIT

7346 MICHIGAN AVENUE
AT TARNOW
DETROIT, MICHIGAN 48210
TEL.: 841-2390

HAMTRAMCK

11838 JOS. CAMPAU AVENUE
HAMTRAMCK, MICHIGAN 48212
TEL.: 891-4100

Щадіть — Позичайте — Обезпечуйтесь.

В кyxні

Тут і Там

Новацка ватра

*Лісові чорти
з Австралії*

Гокус-покус

Гокус-покус! Домінікус Фідрімокус!
Чари-мари!
Так зможеш почати сеанс магічних штук.

Поки поділюсь із Тобою магічними таємницями, обіцяй, що демонструватимеш їх друзям аж як опануєш їх до перфекції. Бож, мабуть, не хотів би, щоб узяли Тебе за нездару і файталапу. Мета магіка — це розважити друзів показом неочікуваного і «неможливого». Мусиш витворити подив своєю справністю, самопевністю, таємничістю. Отож, управляйся і ще раз — управляйся, щоб магік не пошився в дурні!

Також запам'ятай таку пораду: штуку не показуй більше, як раз чи два. Замість третього показу здивуй товаришів новою штукою. Це засада особливо важна для початкуючого магіка, бо інакше хтось Тебе може підглянути і «викрити»...

Сьогодні покажу Тобі дві штуки.

1. Як пробити яблуко соломкою до п'яття? Запитай друзів, чи хтось із них може пробити яблуко або бараболю соломкою до п'яття. Дай їм спробувати — вони будуть ломити або гнути соломки і казати, що це неможливо зробити. Тоді Ти докажи, що це таки можливо; а зроби це так: візьми нову соломку і тримай її у руці ось так:

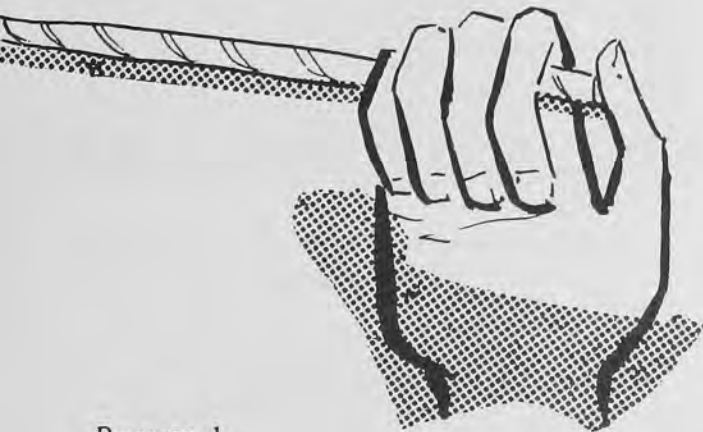

Рисунок 1.

Великим пальцем заткни один кінець, а тоді з цілої сили вдар другим кінцем просто в яблуко. Повітря в соломці не має куди втекти, тож соломка лишиться тверда і не зігнеться легко — у тому то і цілий трюк. Цю штуку треба вправляти трохи наперед, щоб добре вийшла.

2. Містерія Розтятого Обруча. Дуже цікаві речі можна робити із стрічкою паперу, наприклад, стрічкою паперу, витятого із газети. Якщо візьмеш таку стрічку (яких 20 інчів завдовжки, а на 1 інч завширшки) і клеєм злучиш її в обруч, як показано на рисунку 2, а тоді ножичками розітнеш її поздовж, то — звичайно — одержиш дві окремі стрічки, на півінча завширшки.

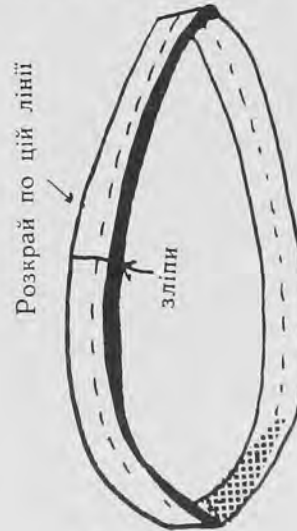

Рисунок 2.

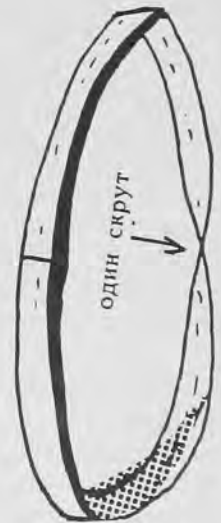

Рисунок 3.

Але що ж станеться, якщо Ти скрутиш стрічку раз, (як показано на рисунку число три), поки зліпиш її в обручик? А тоді знову розкраєш уздовж на половину?

Вір чи не вір, але в цьому випадку Ти одержиш не два обручі, а один — але удвічі довший!

Якщо ж Ти перед зліпленням скрутиш стрічку двічі (як на рисунку число 4), та розкраєш її, то будуть дві стрічки — але схрещені, як на рисунку число 5.

Рисунок 4.

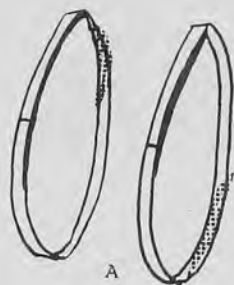
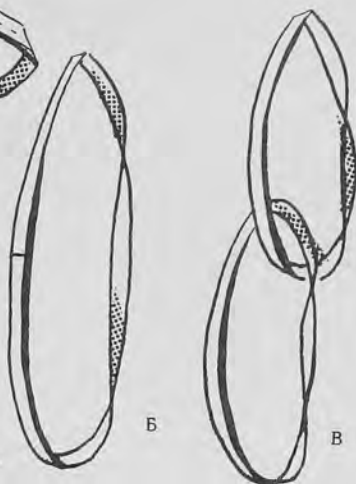

Рисунок 5.

Ще іншу комбінацію можна дістати, якщо розтинати обручки на три частини, а не на половину. Але спробуй сам, що дістанеш тоді!

Коли показуєш цю штуку, зроби три обручі — кожний інший, але так, щоб Твої товариші не бачили, що другі дві стрічки скручені. Тоді дай одному з Твоїх товаришів розтяти на двоє першу стрічку — з чого дістане він дві окремі стрічки. А Ти сам візьми тоді другі дві стрічки і здивуй усіх дивними речами, які тоді з'являться!

Абра-кадабра! До наступного разу!

Ваш — Чорнокнижник

РІЗНЕ ТА ЦІКАВЕ

ІСТОРІЯ ВЕДМЕДИКА, ЩО ЙОГО НАЗИВАЮТЬ "TEDDY BEAR"

Усі ми в житті, а вже зокрема в нашому дитинстві, мали якогось "свого" ведмедика-іграшку. Тепер із різдвяними святами, в яких стільки мови про дарунки, стільки дітей бажають від св. Миколая, чи ангелика, якогось ведмедика, буде, може, цікаво нашим читачам знати про найпопулярнішу породу ведмедиків — іграшку "Teddy Bear" — її назву й походження. Отож, з тією назвою зв'язана подія з життя президента США Теодора Рузвельта, який був відомим мисливцем. На початку XX сторіччя президент був на полюванні ведмедів і зустрів малого ведмедика, якого не хотів застрелити, а пігнав його назад до мами. Між тими, що були на полюванні, був один із відомих рисівників, що звичайно рисував президента. Він був так зворушений тією малою пригодою, що нарисував її. Від того часу на всіх зображеннях президента Рузвельта був маленький ведмедик.

Рівночасно далеко в Німеччині у малому містечку молода жінка, що дитиною хворіла на поліо і мала спаралізовані ноги, почала шити випхані звірята, спершу для забиття часу і для знайомих дітей, а опісля на продаж. Її прізвище було Маргарета Штайф. Тепер воно знайоме у цілому західньому світі, як назва найкраще виконаних забавок-тварин.

У 1906 році, коли Маргарета Штайф мала вже фабрику випханих звірят, звернулися до неї з Білого Дому у Вашингтоні з проханням прибрати кімнати на велике прийняття плюшевими ведмедиками, убраними як ловці та риболови, для втіхи президента. Коли президент

Теодор Рузвельт не міг, оглядаючи їх, оприділити їх породи, хтось із гостей завважив, що все це "Teddy's Bear". Від того часу ведмедики, що їх виробляє славна фірма Штайфа в Німеччині, мають назву "Teddy Bear" і їх продають тисячами по цілому світі, а в одному вушку мають вони завжди печатку з написом "Штайф".

На знімці нова серія плюшових ведмедиків фірми Штайфа.

ХРОНІКА

Пластові табори в Аргентині

Пл. позв. Юрій Назарин підносить аргентинський і український прапори на головній площі містечка Вероніна

Учасники таборів із своїм проводом.

Літні пластові табори в Аргентині у 1982 році тривали від 4-го до 24-го січня. Юнацтво таборувало перші два тижні в Сан Бернардо (Провінція Буенос Айрес), а третій тиждень в Пуанта Індіо — недалеко Пластової Оселі. Табір юначок мав назву "Спалахніте серцями", а табір юнаків — "Запорожці". У проводі таборів були: комендантка групи таборів — пл. сен. Геня Литвин-Павлишин; комендантка табору УПЮ-ок — пл. сен. Маруся Литвин; комендант табору УПЮ-ів — ст. пл. Юрій Данилишин; заступник коменданта табору УПЮ-ів — ст. пл. Роман Назарик; писар групи таборів — пл. розв. Христя Василик; інтендант — пл. уч. Юрій Ромчик; бунчужний — пл. розв. Андрій Василин. Таборувало 13 юначок, 2 старших пластунів і 2 сеніорки. Того року юнацькі табо-

для відзначення Дня Державности 22-го січня 1982 р.

Учасниці таборів "Спалахніте серцями" стоять зліва на право: А. Хам. Хр. Василик, пл. сен. Геня Литвин-Павлишин. (комендантка групи таборів) М. Сухінська, П. Балун, Л. Турчан, В. Гаравагіля, пл. сен. Маруся Литвин (комендантка) В другому ряді посередині зліва на право: М. Стасів і І. Величко. І. Липинська, М. Говдан, Н. Похиян, Г. Таруелля.

Учасники табору "Запорожці" Стоять ззаду зліва ст. пл. Юрій Данилишин (комендант); А. Василик; Ю. Похиян; М. Єфримів; А. Заборовський; Ю. Назарин; Ю. Гузенон; ст. пл. Роман Назарин (заст. коменданта). В другому ряді зліва на право: Р. Яхно; Н. Липинський; В. Василик; Г. Стасів. В першому ряді зліва: П. Гузенон; П. Похиян; Ф. Сухінський; Ю. Болун і Б. Величко.

ри переїхали на третій тиждень недалеко Пластової Оселі "Ненаситець", щоб спільно з новацьким табором відзначити в найближчому містечку, що називається Вероніна, День Незалежності вивішення українського прапора на головній площі містечка. У тому святі взяли участь, крім учасників пластових таборів, місцева горстка українців, які завжди допомагають новацьким таборам, і представники різних українських товариств, які прибули на це свято. Були також присутні представники проводу міста і пожежники у своїх святкових одягах та навіть прибув головний командир місцевої морсько-літунської бази. Традицію відзначувати Свято Державности піднесенням національного прапора в найближчому місті від місця нашого таборування ми прийняли минулого року та постановили повторювати кожного року, якщо наше свято Державности припадатиме на час наших літніх таборів.

Крім того ми кожного року запалюємо 6-го січня нашу пластову Святвечірню свічку та спільно молимося і колядуємо в обідню пору, коли в Україні сходить перша зірка. Того самого дня у нас відбулася, як кожного року, таборова Свята Вечеря з традиційними стравами і колядками. 7-го січня ми ідемо до найближчої церкви або

Запалення Святвечірньої Свічки 6-го січня 1982 р.
о год. 12-їй обіду.

Прощальна таборова ватра юнацьких таборів 1982 р. при
свячені Дневі Державности. Присутні були також учасники
новачьких таборів.

Передавання обов'язків дня в таборі юначон.

Юнацькі табори в Аргентині 1982 р. на
вправах нанойнарства

каплиці (яких в Аргентині подостатком, бо це католицька країна), де молимося і колядуємо.

Сушення тарілон на таборі
юначон, порядну їхнього
пильнувала пл. уч.
Адріянна Хам.

Так виглядала наша цьогорічна кухня. Цього року таборовики
вперше без допомоги варили на таборі і це була
надзвичайна школа куховарення.

Обід в таборовій їдальні, покритій цельтою від сонця і

На юнацьких таборах, як щороку, відзначили ми 12-го січня День Солідарности з українськими політичними в'язнями. В цей день всі таборовики і проводи голодували, а в час снідання, обіду та вечері були відповідні гутірки. В часі обіду учасники таборів підписували привіти до українських політичних в'язнів і опісля ходили разом до міста та надали їх порученою поштою на ті адреси, що їх мали. Всі були дуже задоволені, як вернувшись з таборів, отримали посвідки, підписані з пошти — доказ, що чотири листи до в'язнів дійшли. На жаль, п'ять — пошта повернула назад разом з листами. В часі писання привітів розвинулася на таборі дуже цінава гутірка, у якій юнацтво розповідало, хто що знав про кожного політв'язня, до якого таборовики писали.

дошу.

ПЛАСТОВИЙ ЛЕЩАТАРСЬКИЙ ТАБІР “МЕТЕЛИЦЯ” В НІМЕЧЧИНІ

Учасники Пластового Лещатарського Табору “Метелиця” в Німеччині 1982 р.

Як кожного року, і минулого року всі завязі лещатарі поїхали до пластового Лещатарського табору вже на новому місці, в Шефau, Австрія. Табір почався 3 і тривав до 10 квітня 1982 року. Наш табір був “інтернаціональний”, бо були учасники з Австрії, Бельгії, Великобританії, Канади, Франції та Німеччини; були також і непластуни; всіх учасників — 73.

У наказі на відкриття табору сказано: всі лещатарі мусять говорити по-німецькому, а хто тієї мови не знає, хай уживає українську мову.

Табір був веселий, може, також і тому, що булава була молода. Терен — добрий для всіх: і для того, хто перший раз стояв на лещатах, а чи для такого, який уміє вже всі “штучки”. Снігу було досить, а погода — як з книжки.

Учасників поділено на ступені за вмілістю; групи від початківців аж до найкращих, яких уже вишколювали на

мусіли “їхати плунком”, бо й навчали нас так, як майбутніх вчителів, що вчитимуть початківців.

Велика сенсація в таборі — нас усіх фільмували на “відео” якраз тоді, як по вправах ми “їхали” з інструкторами. А це головне для того, щоб ми бачили наші недотягнення, коли дивитимемося в телевізії, і так щоб училися. Ввечері, як ми дивилися на всі такі картини з нас, звичайно, більше сміялися, а менше звертали увагу на свої “помилки”. По вечері ми сиділи усі гуртом, мали гри й забави, скечі й співали в супроводі гітари.

Наш готель в гарній спокійній околиці, на горбку вище села, де вже нема автового руху, а біля нього — велика площа для забав.

Тиждень таборування пройшов щасливо (без жодних випадків) і ми всі задоволені розїхалися додому. А тепер уже нетерпеливо чекаємо на на-

ІНФОРМАЦІЯ ПРО ЛЕЩАТАРСЬКИЙ ТАБІР У НІМЕЧЧИНІ

При згадці про минулий лещатарський табір хочемо повідомити, що наступний — уже 10-ий — пластовий Лещатарський табір відбудеться від 26 березня до 2 квітня 1983 року в Шефau, Австрія.

Оплата за табір приблизно 320. німецьких марок.

Число учасників обмежено до 80 осіб, причому новачтво і юнацтво має першість.

Зголошення приймає КПСтаршина до 1 березня 1983 року.

Ближчі інформації можна дістати в КПС у Німеччині.

КПС у Німеччині

ХРОНІКА

МОЇ ВАКАЦІЇ

Я провела свої ванації дуже гарно. Ми мали багато вільного часу і можна було добре відпочити. Я брала участь у двох пластових таборах. Перший табір був на півночі від Торонта, а другий аж біля Нью-Йорку.

Тоді, коли я не була в таборах, я брала ленції плавання, їздила з мамою таборувати в ліс, часто відвідувала Канадську Національну Виставку в Торонті. І також була на святкуванні “Дня Спадщини” українців в Канаді в будинках і на площах на “Онтарійському озері”. Я дуже добре почувалася на ванаціях, але, тан, як усе, вони пройшли заскоро.

юн. прих. Люба Буцьна
Торонто

Частина учасників Пластового Лещатарського Табору “Метелиця” у Німеччині майбутніх інструкторів. Я з моїми товаришами був у найкращій групі, і нас не один раз увечері боліли ноги, не від швидкості, але тому, що ми ступний табір. Тішуся з того, що знову побачу своїх товаришів з-поза Мюнхену, а також з-поза Німеччини.
пл. уч. Михась Саян Мюнхен, гурток “Орли”.

З РІЗДВОМ ХРИСТОВИМ
І НОВИМ РОКОМ

НАЙСЕРДЕЧНІШІ ПРИВІТАННЯ
З ПОБАЖАННЯМ ВСЬОГО ДОБРА

НАЧАЛЬНОМУ ПЛАСТУНОВІ
ПЛ. СЕН. ЮРІЄВІ СТАРОСОЛЬСЬКОМУ,

ГОЛОВНИМ І КРАЙОВИМ
ТА СТАНИЧНИМ ПЛАСТОВИМ

ПРОВОДАМ

ТА ВСІМ ПЛАСТУНКАМ І ПЛАСТУНАМ

У РОЧЕСТЕРІ

ШЛЕ

**ПЛАСТОВА СТАРШИНА
СТАНИЦІ РОЧЕСТЕР**

ПЛАСТОВА СТАНИЦЯ В НЬЮАРКУ,
НЬЮ ДЖЕРЗІ, США,

з нагоди

РІЗДВА ХРИСТОВОГО І НОВОГО РОКУ
складає найщиріші побажання

УСІМ ПЛАСТОВИМ ПРОВОДАМ,

УСІМ ЧЛЕНАМ І ПРИХИЛЬНИКАМ ПЛАСТУ

ПО ЦІЛОМУ СВІТІ,

ЗОКРЕМА ЧИТАЧАМ ЖУРНАЛУ "ЮНАК",

І БАЖАЄ ВСІМ ДАЛЬШИХ УСПІХІВ

У ЇХНЬОМУ ПЛАСТОВОМУ ТА ОСОБИСТОМУ

ЖИТТІ.

ПЛАСТОВА СТАНИЦЯ В ЕДМОНТОНІ

З НАГОДИ РІЗДВА ХРИСТОВОГО
ТА НОВОГО РОКУ

ШЛЕ

НАЙСЕРДЕЧНІШІ ПОБАЖАННЯ
НАЧАЛЬНОМУ ПЛАСТУНОВІ

КРАЙОВИМ ПЛАСТОВИМ ПРОВОДАМ,

БАТЬКАМ ПЛАСТОВОЇ МОЛОДІ

ТА ВСІМ ПЛАСТУНКАМ І ПЛАСТУНАМ

У ЦІЛОМУ СВІТІ

ХРИСТОС РАЖДАЄТЬСЯ!

З РІЗДВОМ ХРИСТОВИМ І НОВИМ
РОКОМ

З ПОБАЖАННЯМ ВСЬОГО
ДОБРА

ЩИРО ВІТАЄМО ВСЮ

ПЛАСТОВУ РОДИНУ

В КЛІВЛЕНДІ

ХРИСТОС РАЖДАЄТЬСЯ!

ПЛАСТОВА СТАНИЦЯ В КЛІВЛЕНДІ

ПЛАСТОВА СТАНИЧНА СТАРШИНА

І УПРАВА ПЛАСТПРИЯТУ **В МОНТРЕАЛІ**

вітає

НАЧАЛЬНОГО ПЛАСТУНА, ПЛАСТОВИЙ
ПРОВІД УСІХ ПЛАСТУНІВ І ПЛАСТУНОК
З РОДИНАМИ

І УСІХ ПРИЯТЕЛІВ ПЛАСТУ
та бажає їм

ВЕСЕЛИХ СВЯТ І ЩАСЛИВОГО НОВОГО РОКУ!

ХРИСТОС РОДИВСЯ!

СЛАВІМ ЙОГО!

Традиційним святковим привітом здоровимо

Начального Пластуна пл. сен. Юрія Старосольського,
Головні Пластові Проводи,
Крайову Пластову Раду,
Крайову Пластову Старшину,

всіх Пластунів, Пластунів і членів Пластприяту нашої
Пл. Станиці, усіх Подруг і Друзів у Канаді і в цілому
світі, наших Сестер і Братів у поневоленій Батьківщині
й у діаспорі

З Різдвом Христовим,

З Новим Роком,

із Святим Йорданом.

Благослови, Боже, їх

Щастям, здоров'ям, любов'ю і добром!

За Старшину Пластової Станиці в Сейнт Кетеринс
Пл. Сен. Володимира Прокопець Пл. Сен. Степанія Гарас
Станична Секретарка

Пл. Сен. Оля Ткачун
Голова Станичної Ради

Наталія Конит
Голова Пласт-Прияту

НАЧАЛЬНОГО ПЛАСТУНА,

ГОЛОВНУ ПЛАСТОВУ РАДУ,

ГОЛОВНУ ПЛАСТОВУ БУЛАВУ,

КРАЙОВІ ТА СТАНИЧНІ ПЛАСТОВІ
ПРОВОДИ,

ПЛАСТОВЕ ВИДАВНИЦТВО

ТА ВСЕ ЧЛЕНСТВО СВОЄЇ ПЛАСТОВОЇ
СТАНИЦІ

ВІТАЄ РАДІСНИМ ПРИВІТОМ

ХРИСТОС РОДИВСЯ!

І БАЖАЄ ЩАСЛИВОГО НОВОГО РОКУ

ПЛАСТОВА СТАНИЧНА СТАРШИНА
У ФІЛЯДЕЛЬФІЇ, ПА., ЗСА

З РІЗДВОМ ХРИСТОВИМ І НОВИМ РОКОМ
щиро вітаємо

НАЧАЛЬНОГО ПЛАСТУНА,

ЧЛЕНІВ ГОЛОВНОГО
І КРАЙОВИХ ПЛАСТОВИХ ПРОВОДІВ,

УСІХ ЧЛЕНІВ ПЛАСТУ І ПЛАСТПРИЯТУ
ТА ПРИЯТЕЛІВ ПЛАСТУ.

У хвилину запалення
СВЯТВЕЧІРНЬОЇ СВІЧЕЧКИ

єднаємось думками з нашими рідними
і друзями в Україні і сердечно вітаємо усіх

ХРИСТОС РОДИВСЯ!

ПЛАСТОВА СТАНИЦЯ В ТОРОНТІ

ВЕСЕЛИХ СВЯТ РІЗДВА ХРИСТОВОГО
І
ЩАСЛИВОГО НОВОГО РОКУ

УСІМ ЧЛЕНАМ І ПРИЯТЕЛЯМ ПЛАСТУ

бажає
ОРГАНІЗАЦІЯ УКРАЇНСЬКОЇ МОЛОДІ
ПЛАСТ

ПЛАСТОВА СТАНИЦЯ В ОТТАВІ

СПИСОК ДАТКІВ НА ПРЕСОВИЙ ФОНД "ЮНАКА",

ЯКІ ВПЛИНУЛИ ДО 15 ЛИСТОПАДА 1982 Р

Канада: о. Іван Сиротинський (Торонто)	\$10.00
І. Кухаришин (Едмонтон)	20.00
Пл. Станиця — Монреал	30.00
Пластова Станиця Монреал —	25.00
по \$50.00 Пластові Станиці: Едмонтон, Оттава	
Ст. Кетерінс, Торонто —	200.00
Замість квітів на могили (див. посмертні згадки)	75.00

Канада разом: \$360.00

США: по \$50.00 Пластові Станиці —	
Клівленд, Ньюарк, Рочестер і Філадельфія —	200.00
Замість квітів на могили (дивись посмертні згадки)	\$50.00

США разом 250.00

Разом датків на пресовий фонд "Юнака" \$610.00

НА "ЗАЛІЗНИЙ ФОНД" ПЛАСТОВОГО ВИДАВНИЦТВА ОТРИМАНО ДАТКИ В СУМІ \$430.00

(дивись посмертні згадки)

Пл. сен. Ярослав і Іванна Іванусів (Едмонтон, Канада)	\$1,000.00
Пл. сен. о. Володимир Тарнавський (Едмонтон, Канада)	50.00

Разом датки на "Залізний Фонд Пластового
Видавництва" \$1,480.00

Замість квітів на свіжу могилу

бл. п.

БОГДАНИ РОМАННІВ

Сестри нашого друга Любомира Романкова
складаємо на пресовий фонд "Юнака" \$50.00.

Ірина і Роман Внесневські

Торонто, Канада.

Зі збірки на тризні

МАРІЇ МАРИНЯК

переслала на Залізний Фонд Пластового Видавництва
\$220.00

пл. сен. М. Стрілецьна

Замість квітів на свіжу могилу

св. п.

пл. сен. ІРИНИ НІНИ ПЯСЕЦЬКОЇ

складаємо \$25.00 на пресовий фонд "Юнака",
а Родині висловлюємо наші щирі співчуття.

Пл. сен. Стефан і Христя Шмотолохи.

Замість квотів на свіжу могилу

бл. п.

СОФІЇ СЕМАНЮК,

Матері нашої подруги Яри Кеніш,

складають \$25.00 на пресовий фонд "Юнака",

Родині Покійної пересилають цим шляхом
щирі вислови співчуття

Юначки й Подруги 12-го Куреня УПЮ-ок
ім. Ганни Барвінок в Рочестері, ЗСА.

XX-ий Курінь "Лісові Мавки" Торонтський Гурток
складає на пресовий фонд "Юнака"
в пам'ять

св. п. д-ра **ОСИПА БОЙКА**

даток у сумі **\$25.00**

У 10-ту річницю смерті

пл. сен. ПЕТРА ШКУРАТА

склала на Залізний Фонд Пластового Видавництва
\$30.00

дружина Євгенія Шкурат

Замість квітів на свіжу могилу
нашої незабутньої Кузинки

пл. сен. НІНИ ПЯСЕЦЬКОЇ

членки-основниці Куреня "Ті, що греблі рвуть"
на фонд пластових видань складають \$60.00
родини Кисілевських і Тначів

Відзначаючи 14-ту сумну річницю смерті
нашої Незабутньої Дружини і Мами
св. п.

ОЛЬГИ З МАРЧУКІВ ЦЮК

складаємо дальших 120.00 дол. на створений нами фонд
постійної дарункової передплати журналу "Юнак" для
незможних юнаків чи юначок.

ЯРОСЛАВ — чоловік і ОЛЕГ — син,
Філадельфія, США

Хто з Вас подорожує

• літаком • кораблем • поїздом • автобусом
у Канаді чи поза Канадою
повинен купити подорожний квиток та одержати безплатно потрібні інформації і поради
в українському подорожному бюро

МАРКІЯНА КОГУТА

і

ІГОРЯ КУРИЛІВА

Bloor Travel Agency

1190 Bloor St. West — Toronto M6H 1N2, Ont.
Telephone: 535-2135 & 535-2136

ЗДОРОВИЙ і СМАЧНИЙ ХЛІБ
та всякі інші печива
випікає

УКРАЇНСЬКА ПЕКАРНЯ

власниками якої є

Ірина і Роман Вжесневські

THE FUTURE BAKERY

735 Queen St. West, Toronto, Ontario
Tel.: EM 8-4235

Пластун Ти, юнак?

ОЩАДНІСТЬ — Твій знак!

Щадити щоденно учись!

Як будеш студент,
Той долар, той цент
Тобі допоможе колись
Здобути знання, прожиток, ім'я!

- ЗА ОЩАДНОСТЕВІ ВКЛАДИ ПЛАТИМО 6%
- ЦЕРТИФІКАТИ ЗАРОБЛЯТЬ ВІД 6 1/2 до 9%

**ФЕДЕРАЛЬНА КРЕДИТОВА
КООПЕРАТИВА „САМОПОМІЧ“
У ЧІКАГО**

2351 West Chicago Ave. — Tel.: HU 9-0520
Chicago, Ill., 60622, U.S.A.

ОЩАДНІСТЬ

це прикмета кожного доброго пластуна
та кожної доброї пластунки.

ПЛАСУНИ і ПЛАСУНКИ!

Складайте Ваші ощадності
у найбільшій і найстаршій кредитівці
у Торонті

**Українська
Кредитова Спілка**

Централа: 295 College St., Toronto, Ont. M5T 1S2

Tel.: 922-1402 & 922-2797

Відділ: 3635 Sawthra Road (біля Української
Католицької Церкви,
Tel.: 272-0468

Відділ: 2397 Bloor Street West, Toronto, Ontario
Tel.: 762-6961

Корисні умови для вкладів і позичок. Наше завдання пома-
гати членам в економічних справах порадами і фінансово.

Наша справа — служити членам!

**Друкерія
КИЇВ**

виконує
всю
друкарську
роботу.

Друкуємо

- книжки
- часописи
- летючки
- афіші
- весільні запрошення
- фірмові друки

KIEV PRINTERS LTD. — Phone: 537-5572

2466 DUNDAS St. West, TORONTO, ONT. M6P 1W9

**Праця і ощадність забезпечать
Вашу майбутність!**

Пластуни і Пластунки,
учні свято-миколаївських шкіл,
складайте свої ощадності у

**СВЯТО-МИКОЛАЇВСЬКИЙ
КРЕДИТОВИЙ СПІЛЦІ.**

Спілка приміщується в будинку
Вашої школи і є відкрита від
год. 10 до 1 по полудні.

4 Bellwoods Ave., Tel.: 366-4529
Toronto, Ont. M6J 2P4

POSTAGE PAID AT TORONTO, CANADA

If not delivered please return to:

YUNAK Magazine

2199 Bloor St. W. Toronto, Ont. M6S 1N2, Canada

RETURN POSTAGE GUARANTEED

Ціна \$1.50

СИНИЦЯ

СОЛОВЕЙ

ЛАСТИВКА

ПІДСНІЖНИК

БАРВИНОК

ФІЯЛКА

БДЖОЛА

“... виховання — це надавання думкам і почуванням якогось напрямку”, — каже Олександр Тисовський-Дрот. Пластова преса саме й сприяє виконанню цього завдання.

Читайте ж і **СВОЄЧАСНО** передплачуйте свої журнали!

ГОТУЙСЬ — журнал новачок і новачоків та дітей до 12 року життя;

ЮНАК — для пластового юнацтва й загалу української молоді;

ПЛАСТОВИЙ ШЛЯХ — журнал дорослого членства Пласту, Пластприятю і загалу батьків, які цікавляться вихованням і громадськими справами.

БОРСУК

ІЖАК

КАЖАН

БОБЕР

САЙГАК

ЛИС

**КРАМНИЦЯ
ПЛАСТОВОГО ПОСТАЧАННЯ ПЛ. СТАНИЦІ ТОРОНТО**

Має на складі

**ОДНОСТРОЇ ДЛЯ ЧЛЕНІВ УСІХ ПЛАСТОВИХ УЛАДІВ
ХУСТКИ, ПОЯСИ, ВСІ ВІДЗНАКИ ПЛ. ПРОБ,
ЛЕЛІЙКИ, СВИСТКИ, КОМПАСИ, БЕРЕТКИ,
ПЛ. ПІДРУЧНИКИ**

2199 Bloor St. West M6S 1N2

Пл.станіцям при замовленні відзнак на суму понад \$25. — даємо 10% знижку.

Нове на полицях: гаптовані відзнаки вмілостей для УПН
відзнаки: подані на обкладинці, ціна по \$2.50, інші — \$3.00.

ЗАЄЦЬ

ВЕДМІДЬ

ВОВК

КОБРА

ОРЕЛ

СОКІЛ

ГОТУР

ОЛЕНЬ